

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 576/2025
26.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца „ВЕЛЕФАРМ“ АД Холдинг компанија – у стечају, Београд, чији је пуномоћник Војислав Илић, адвокат из ..., против тужених: Општа Болница „Вршац“ Вршац; Дом Здравља „Вршац“ Вршац, чији је заједнички пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из ... и Апотека „Вршац“ чији је пуномоћник Саша Јурић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5738/24 од 24.04.2025. године, у седници одржаној дана 26.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужених изјављене против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5738/24 од 24.04.2025. године, у делу у којем је потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 6169/21 од 03.07.2024. године у ставу првом и четвртом изреке; као и против одлуке из става другог изреке у делу којим су одбијени захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 6169/21 од 03.07.2024. године, у ставу првом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу, на име главног дуга, солидарно исплате појединачне износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом, почев од датума ближе одређених као у наведеном ставу изреке, до исплате. У ставу другом изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца, у делу којим је тражио да се тужени солидарно обавезу да тужиоцу плате главни дуг у износима појединачно наведеним у овом ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом. У ставу трећем изреке, одбијен је компензациони приговор. У ставу четвртом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 823.489,89 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5738/24 од 24.04.2025. године, у ставу првом изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужених и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртном изреке. У ставу другом изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, у делу у којем нису успели у спору, тужени су изјавили благовремене и дозвољене ревизије због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11..10/23 – др. закон) Врховни суд је одлучио да ревизије тужених нису основане.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом на коју се у ревизијама указује, будући да је другостепени суд прихватио чињенично стање на основу доказа изведених у првостепеном поступку, те није отварао главну расправу. Ревиденти суштински указују на битну повреду одредаба члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, наведена битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за изјављивање ревизије, будући да се ревизија у смислу члана 407. став 1. тачка 2) ЗПП може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом једино из члана 374. став 2. тач. 6), 8), 10) и 11) наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, између правног претходника тужиоца, као продавца и правног претходника тужених, Здравственог центра Вршац, као купца, закључени су Уговори о продаји од 21.08.2006. и 14.11.2007. године, а предмет уговора је набавка лекова за потребе: према првом уговору - апотеке отвореног типа Здравственог центра Вршац по јавном позиву у отвореном поступку објављеном у Сл. гласнику РС бр. 32 од 14.04.2006. године, према спецификацији, која чини саставни део тог уговора, а према другом уговору - апотеке отвореног типа по јавном позиву у отвореном поступку јавне набавке у Сл. гласнику РС бр. 49 од 29.05.2007. године, а према спецификацији, која чини саставни део овог другог уговора. Уговорима је предвиђено да продавац одобрава купцу финансијски рабат у одређеном проценту за различите партије и да ће уговорена цена бити уплаћена продавцу и то према првом уговору у року од 120 дана, а према другом уговору у року од 900 дана.

Одлуком о оснивању Опште болнице Вршац, услед поделе Здравственог центра Вршац, Влада Аутономне покрајине Војводина је основала Општу болницу. Према чл. 5. Одлуке, средства за оснивање Опште болнице чини део средстава, имовине, права и обавеза Здравственог центра Вршац. Чланом 6. Одлуке је прописано да Општа болница почиње са радом даном уписа у судски регистар, а даном уписа у судски регистар Опште болнице, Дома здравља и Апотеке, као самосталних здравствених установа, Здравствени центар Вршац престаје са радом и брише се из судског регистра. Чланом 7. Одлуке прописано је да даном почетка рада Општа болница преузима средства, имовину, права, обавезе и запослене Здравственог центра Вршац.

Одлуком Скупштине општине Вршац од 06.03.2007. године су основани Дом здравља Вршац и Апотека Вршац, као здравствене установе са својством правног лица, са почетком рада уписом у судски регистар. Чланом 8. Одлуке, прописано је да Дом здравља и Апотека преузимају део средстава, имовине, права и обавеза Здравственог центра Вршац, у складу са Споразумом о утврђивању учешћа државне својине у имовини Здравственог центра Вршац, прихваћеног од стране надлежног државног органа, као и деобним билансом израђеним од стране паритетне комисије састављене од представника организационих јединица (Општа болница, Дом здравља и Апотека) и представника оснивача (локална самоуправа). Према изводима регистра Привредног суда у Панчеву, Дом здравља Вршац је уписан у регистар 31.01.2008. године, као и Апотека Вршац, а све на основу одлуке Скупштине општине Вршац од 06.03.2007. године.

Из Закључка Скупштине општине Вршац од 06.03.2007. године, утврђено је да су се председник општине Вршац и УО Здравственог центра Вршац, обавезали да именују паритетну комисију, ради израде деобног биланса са стањем на дан 30.06.2006. године за Дом здравља Вршац, Апотеку Вршац и Општу болницу Вршац.

Здравствени центар Вршац је брисан из регистра 28.05.2009. године, решењем Привредног суда у Панчеву Фи 47/09 од 28.05.2009. године, а решењем Привредног суда у Београду Ст 267/12 од 26.04.2012. године, отворен је стечајни поступак над тужиоцем.

Према налазу и мишљењу судског вештака економско - финансијске струке Биљане Стојков, укупан дуг Здравственог центра Вршац за период 09.01.2008. - 23.04.2008. године, на име купљене робе - лекова, према пословним књигама тужиоца, износи 32.717.096,24 динара са назначеним појединачним износима и датумима доспелости у табеларном приказу налаза. Дом здравља Вршац самостално послује од 01.09.2008. године, Апотека Вршац од 01.05.2008. године, а Општа болница од 29.05.2009. године. Тужени нису сачинили деобни биланс по питању расподеле права и обавеза свог правног претходника ЗЦ Вршац. Према допунском налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке, Снежане Суботић, укупан рабат по уговору из 2007. године, износи 5.947.086,56 динара са назначеним појединачним износима за сваку утужену фактуру у табеларном приказу.

Код оваквог чињеничног утврђења, првостепени суд је закључио да су тужени правни следбеници Здравственог центра Вршац и да су пасивно легитимисани у овом спору за дуг настао за време пословања Здравственог центра Вршац. Према образложењу првостепеног суда, без утицаја на постојање пасивне легитимације тужених је навод првотуженог да се ради о засебној обавези трећетуженог и да нема места солидарној одговорности првотуженог и друготуженог, јер је трећетуженом у утуженом периоду трансфер новчаних средстава који је добијан од РФЗО, вршен преко Здравственог центра Вршац. Такође, према становишту првостепеног суда, за пасивну легитимацију тужених нису од утицаја наводи друготуженог и трећетуженог да су Дом здравља и Апотека Вршац започели самосталну делатност пре брисања из судског регистра Здравственог центра Вршац, јер је у члану 8. Одлуке Скупштине општине Вршац од 06.03.2007. године, којом су основани Дом здравља и Апотека, прописано да

преузимају део средстава, имовине и обавеза Здравственог центра Вршац и његови су правни следбеници. Стога, првостепени суд закључује да су правни претходник тужиоца и правни претходник тужених били у пословном односу, да је правни претходник тужиоца испоручивао лекове правном претходнику тужених у уговореним роковима и уговореним количинама и да није било примедби на квалитет и количину испоручене робе. Полазећи од налаза и мишљења судског вештака економско - финансијске струке Биљане Стојков, првостепени суд је, применом одредби чл. 454. ст.1, 516. ст.1. и 277. ЗОО, делимично усвојио тужбени захтев тужиоца на име дуга по основу купљене робе - лекова у износу од 24.164.793,39 динара. Такође, полазећи од допунског налаза и мишљења судског вештака економско - финансијске струке Снежане Суботић, првостепени суд је делимично одбио тужбени захтев тужиоца, за уговорени рабат у износу од 5.947.086,56 динара са законском затезном каматом како је определио тужилац. Другостепени суд је у потпуности прихватио образложење првостепеног суда у смислу чл. 396. ст. 2. Закона о парничном поступку и потврдио првостепену пресуду.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили одредбе чл. 454 ст.1, 516. ст.1. и 277. ЗОО и солидарно обавезали тужене на исплату специфицираних износа са законском затезном каматом одређеном од датума као у ставу првом изреке првостепене пресуде, до исплате.

У конкретном случају, правни претходник тужиоца и правни претходник тужених, били су у пословном односу по основу уговора о продаји лекова, у складу са чл. 454. став 1. ЗОО. Правни претходник тужиоца је испоручивао лекове правном претходнику тужених у уговореним количинама, док правни претходник тужених није платио цену за исте на начин како је било предвиђено уговорима и то за период 01.01.2008. - 23.04.2008. године, у складу са чл. 516. став 1. ЗОО. Утврђено је током поступка да није било примедби на испоручену количину лекова, нити на квалитет испоручених лекова.

Тужени су пасивно легитимисани у овом спору. На тужене су пренета права и обавезе Здравственог центра Вршац, па су тужени одговорни за дуг Здравственог центра Вршац. Одлуком Владе Аутономне покрајине Војводина о оснивању Опште болнице Вршац, предвиђено је да Општа болница преузима средства, имовину, права, обавезе и запослене Здравственог центра Вршац, а Одлуком Скупштине општине Вршац од 06.03.2007. године, којом су основани Дом здравља Вршац и Апотека Вршац, предвиђено је да преузимају део средстава, имовине, права и обавеза Здравственог центра Вршац, у складу са Споразумом о утврђивању учешћа државне својине у имовини Здравственог центра Вршац, прихваћеног од стране надлежног државног органа, као и деобним билансом израђеним од стране паритетне комисије састављене од представника организационих јединица (Општа болница, Дом здравља и Апотека) и представника оснивача (локална самоуправа). Стога је правилан закључак нижестепених судова да су тужени солидарно обавезни да исплате дуг правног претходника, који је настао пре него што је Здравствени центар Вршац брисан из регистра, односно у периоду 01.01.2008. - 23.04.2008. године. Неосновано првотужени и друготужени у ревизији указују на то да је одлука о пасивној легитимацији и застарелости требало бити садржана у изреци. Ради се о материјалноправним приговорима, па се одлука о истим не уноси у изреку пресуде. О приговору

застарелости је већ правноснажно одлучено и у том делу је правноснажно одбијен тужбени захтев пресудом Привредног суда у Београду П 3253717 од 22.12.2022. године, док је у поновном поступку у којем су донете ревијама побијане нижестепене пресуде, тужбени захтев делимично усвојен с обзиром на то да су нижестепени судови правилно закључили да су тужени пасивно легитимисани у овом спору из разлога напред наведених.

Даље, како тужилац потражује дуг за период пре него што је трећетужени почео да самостално обавља делатност - 01.05.2008. године, то нису основани ревизијски наводи првотуженог и друготуженог, да је утужени дуг настао у периоду када је трећетужени самостално обављао делатност и да је његова обавеза да измири претходни дуг. Чињеница да је трећетужени регистрован и самостално почео да обавља делатност пре брисања Здравственог центра Вршац из регистра, нема утицаја на солидарну одговорност тужених, као правних следбеника Здравственог центра Вршац јер је, како је напред наведено, трећетужени заједно са првотуженим и друготуженим, преузео средстава, имовине, права и обавеза Здравственог центра Вршац Здравственог центра Вршац, при чему је у налазу и мишљењу вештака економско - финансијске струке констатовано да деобни биланс није сачињен. Правилан је закључак нижестепених судова да начин на који су се финансирани тужени и начин на који су распоређивали лекове, представља њихов интерни однос и да је без утицаја на њихову обавезу да солидарно измире утужени дуг. Што се тиче ревизијских навода прво и друготуженог да није јасно како су утврђени рокови доспећа, исти су без утицаја имајући у виду да су у налазу и мишљењу судског вештака дати табеларни прикази са свим појединачним износима дуговања, као и датумима доспећа, на основу целокупне документације у спису предмета. Следом свега напред наведеног, правилна је одлука нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева за солидарну исплату појединачних износа ближе наведених у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом, почев од датума ближе одређених у том ставу изреке, до исплате - у складу са чл. 454. ст.1. и чл. 277. ЗОО.

Врховни суд је имао у виду и остале ревизијске наводе тужених, али с обзиром на чињенично утврђење и дате разлоге нижестепених судова у погледу усвајања тужбеног захтева, налази да исти не би имали утицаја на другачије одлучивање у ревизијском поступку, па их није посебно образлагао.

Из наведених разлога, неосноване су ревизије тужених, па је Врховни суд применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић